

ved Finansloven kunde andre særlige Love afgøres. Men jeg skal ikke komme ind paa den Side af Sagen, derom har jeg udtalt mig ved 1ste Behandling.

Formanden: Det er overhovedet ikke værd at komme for dybt ind paa § 10 og det Vædringsforslag, hvorom det ærede Medlem talte. Naar det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Caspersen) bragte dette Spørgsmaal frem, var det af den særegne Grund, at han dermed vilde give en Motivering af sin Særstilling til den hele Sag, idet han vilde have indtaget en anden Stilling, naar ikke dette Vædringsforslag havde foreligget. Derfor mente jeg, at hans Udtalelser meget vel kunde passere. Men det er ikke værd at komme for dybt ind paa dette specielle Punkt her, der bliver jo et Øjeblik senere, naar vi komme til Indtægtsiden, hvor man, om man vil, kan beskæftige sig med dette.

Det. Hanssen: Jeg skal ubelukkende holde mig til Forslaget under Nr. 38. — Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at Grunden til, at Flertallet ønskede disse 3,000 Kr. udstemte af Finansloven, er den, at det paagældende Møde, den interparlamentariske Konference eller Verdensfredskongressen i Bern, ikke er noget officielt Møde. Jeg tror, at den ærede Ordfører, naar han gennemgaar Finansloven, vil finde Bevillinger til mange Kongresser og Møder, som heller ikke ere officielle. I hvert Tilfælde er jo denne interparlamentariske Konference en Samling af Folkerepræsentanter fra de forskellige Lande, og for saa vidt altsaa det er Mænd, der have et officielt Mandat eller indtage en officiel Stilling i det politiske Liv, saa har den dog ogsaa til en vis Grad en officiel Karakter. Meningen er jo, at der rundt omkring fra de forskellige civiliserede Lande samler sig Folkerepræsentanter, Rigsdagsmænd, for at drøfte, om man muligvis kan komme ind paa en anden Afgørelse af internationale Stridigheder end den hidtil gældende brutale, med Vaabenmagt, navnlig om ikke Indførelsen af Voldgiftsretter skulde være et Middel, der egnede sig til at befri Verden for en Mængde Ulykker og Kalamiteter. Der er jo ingen, der benægter, at det er et overordentligt smukt Formaal — jeg antager den ærede Ordfører sympatiserer

med det lige saa fuldt som vi andre. Jeg skal dog henstille, om man vil finde det rigtigt, paa en Finanslov, der kommer over til os i den sidste Time, og hvor man i øvrigt ikke har gjort andre Indgreb end dem, som de ærede Ministre lede til, at ville en saadan liden ustyldig Bevilling paa 3,000 Kr. ud som Genstand for Landstingets særlige Kassation, medens man er rede til at bevilge ekstraordinært uden mindste Udbyg til, at det kan gaa igennem i det andet Ting, 5½ Million Kr., der ere forlangte til Krigsrustninger til Hær og Flaade. Det har man ikke haft den mindste Betænkelighed ved at anbefale, men anderledes er det med denne bestedne Bestræbelse for om muligt at befri Verden for alle Krigens Ulykker gennem Konferencer, som dog hidtil have vist sig at være ganske vellykkede, som mere og mere have vundet Sympati og Tilslutning fra betydelige Mænd i Udlandet, navnlig i de store Lande, i Frankrig og England f. Eks. Fin der man virkelig, at man der skal gaa ud af sin Vej for at forkaste disse 3,000 Kr., og vil man ikke lade dem staa, uagtet man ved, at en Del Kolleger her i Rigsdagen — ja overmaade mange, jeg ved ikke, om jeg tør sige Flertallet endogsaa, naar man tager bægge Ting samlede — mene, at det er af stor Interesse ogsaa for den danske Rigsdag at følge de Bestræbelser, som saaledes gøre sig gældende. Disse Kolleger have sluttet sig sammen og ere villige til og ønske at deltage i disse Kongresser, de ønske ogsaa, ligesom det er Tilfældet i Norge, at der stilles en bestedne Sum til Disposition i det Øjemed for at deltage i denne Kongres, hvis Formaal vi alle ere enige om at betragte som overordenlig heldigt og velgørende, og saa siger man: Nej, de 3,000 Kr. skulle ud af Finansloven. Men de 5½ Millioner, som den ærede Krigs- og den ærede Marine-minister forlange, dem skulle vi bevilge, uagtet vi derved sprengte Finansloven og komme ind i det samme Uføre, hvori vi saa længe have været. Men da den ærede Ordførers Grund navnlig var den, at denne Konference ikke havde nogen officiel Karakter, saa gør jeg opmærksom paa, at der bevilges paa Finansloven Pengene til Øjemed, til Møder og Sammenkomster, som sandelig i endnu mindre Grad end det, der her er Tale om, have en officiel Karakter. Vil